

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен овај дан браћо и сестре и ово свето место у коме смо се данас окупили да заједнички узнесемо молитве наше Богу, да измолимо од Бога милост за нас, за наше сроднике, за наше пријатеље, за цео наш православни Српски народ. Бог је Отац наш небески, Бог је милостив и Он нам је данас приредио велику гозбу духовну за нас овде сабране. Данас поред свете недеље света Црква обележава још неколико светитеља Божијих, светог великомученика Мину, преподобног Теодора Студита и светог краља Стевана Дечанскога ктитора нашега дивнога манастира Дечанског и још светог кнеза Урошицу српскога.

То су они светитељи браћо и сестре који иду испред нас, који нам крче пут, који нам својим примерима показују како треба да живимо у овоме свету да бисмо постали грађани Царства небескога као што је Господ и обећао. Јер Господ је дошао на земљу да људима дарује жуивот вечни, да им отвори врата Царства небескога и они који се потруде, који живе по закону Божијем, по заповестима Божијим они се и удостојавају те почести и те славе и тог блаженства које је припремио Бог онима који га љубе.

Човек у овоме свету браћо и сестре обузет је многим бригаама, испитује многе ствари, испитује прошлост, испитује минерале, испитује утробу земље, испитује садржај васионе, небеских кола, кумове сламе и осталих небеских тела а за једно заборавља! Заборавља да испита и да упозна будућност која га чека када пође одавде. А о тој будућности говори Господ наш Исус Христос у данашњем

светом Јеванђељу о дивној и потресној причи о богаташу и Лазару.

Чули сте данашње свето Јеванђеље како неки тамо богаташ, име му се не зна, није се удостојио ни име да му се помене из уста Господњих, али неки богаташ вели беше богат много и свакога дана приређиваше гозбу и весеље у дому своме и весељаше се са својим званицама, пријатељима. А испред његових врата, испред врата тога двора беше један сиромах по имену Лазар. Њему име Господ изрече, његово име, тога сиромашка. Лазар сав у ранама лежаху испред његових врата, пси долажаху и лизаху његове ране а он рањен, рањав, сав у ранама и гладан, мољаше богаташа да му нешто удели па макар оне мрве које падају са трпезе богаташеве. Али богаташ имађаше свега али беше срца каменог и ни то му не даваше. Али то је разлика у овоме животу.

И данас и тада и увек има такве разлике, увек има људи који трпе, увек има људи који су немилосрдни, који су окамењеног срца и то је у овоме животу. Али дође дан и Лазар умре и анђели његову душу однесе у наручје Аврамово; Аврам је праотац, праотац јеврејског народа и о једном њиховоме сроднику се то ради, однесе га дакле у рај. Јер наручје Аврамово представља у ствари Царство небеско, представља рај, јер ко се нађе у његовом наручју он је у блаженству. А затим умре и богаташ. Шта би са њим? Закопаше га каже Јеванђеље. Ко је био њему у пратњи? Огроман број народа. Сви богаташи, сви великаши, сви који су се гостили за његовом трпезом дошли су да га свечано испрате до његовога гроба. Испратили су тело његово. А шта је са душом његовом?

Његова душа беше однета не од анђела него уграбљена од демона и однета у пакао огњени. И будући у великим мукама тамо, вели Јеванђеље, богаташ подиже очи своје и виде према себи, у према себи, Аврама и Лазара у његовом наручју. Овај сав у пламену, у огњу обраћа се молбом праоцу Авраму и каже: „Оче Авраме, пошаљи Лазара да умочи врх прста у воду и да ми расхлади језик јер се веома мучим у овом пламену.“ Аврам одговара: *Синко ѿи си добра своја ѿримио у ономе живоју а Лазар се мучио, сада се он радује а ѿи се мучиш. Поред ѿоја између нас ѿосјоји велика ѿровалија. Ниѿи можеѿе ви оѿуда ѿрећи к нама ниѿи ми одавде ѿрећи к вама.* Значи нема ништа од тога. Није имао милости није ни заслужио милост да му Аврам сада удели преко Лазара.

Али богаташ и даље моли Аврама а то Господ наводи за пример нама и поуку нама. *Оче Авраме имам ѿеѿоро браће код куће још, ѿошаљи Лазара да им каже ѿѿа ѿреба да чине да не би и они дошли у ово месѿо мучења.* Дакле има сажалења, има бригу о својој браћи. Али и ту Аврам одговара: *Они имају ѿроке и Мојсија законодавца у Сѿаром Завеѿу нека њих слушају и биће све у реду.* Ма јесте каже оче Авраме али ако дође неко из мртвих онда ће поверовати. А Аврам каже: Не, не, ако не верују Мојсију пророку Божијем и пророцима онда и да неко из мртвих устане неће веровати.

И то се заиста показало тако. Дошао је из мртвих Господ наш Исус Христос али многи људи нису поверовали. Дакле, не само што не би Лазару поверовали, они који нису веровали пророцима и Мојсију нису поверовали ни у васкрсење Христово. Зато покушаше да сакрију ту велику тајну, то велико чудо васкрсење Христово. Потплатише

стражаре да кажу украли су га док смо ми спавали, није он васкрсао. Па су онда кад то није успело, почели су да гоне Цркву Божију, да гоне свете апостоле, да их изводе на мучења. Да се испуњава она реч Христова: „Изводиће вас пред царе и кнезове за име моје, и доћи ће време када ће вас многе побити али се не бојте јер ја победих свет.“ Не бојте се оних који убијају тело а потом не могу ништа друго учинити, него се бојте оних који могу и душу и тело погубити у паклу.“ А то је грех.

Греха се бојте каже свето Јеванђеље, каже Господ, јер то је једино што може човека одвојити од Бога и одвести у пакао огњени, у вечну муку. И тако од првога дана васкрсења Христовога па до данас браћо и сестре не престаје борба против вере православне, не престаје борба против васкрсења Христовога. Увек су гонили, нарочито у прва три века, хришћане, спаљивали на ломачама, бацали пред лавове и зверове на раскидање, распињали на крстове, посећали мачевима и многим другим мукама их умарали. Али истина Божија није могла бити побеђена, Црква Христова је одолела и вратима пакла и остала до данас да сведочи овоме свету истину коју је Господ донео са собом људима. Да им говори о тој будућности која нас све очекује.

А тамо постоје само два места: постоји Рај и постоји Пакао. Постоји Рај за оне који су веровали у Господа Христа, који су живели по његовом закону и заповестима, који су чинили добро ближњима својима а не као онај богаташ, који су се кајали за грехе своје јер нема човека да живи а да не греша. Али постоји и лек против греха то је света Тајна покајања и исповести. Е ти који су тако живели,

чинили добро и кајали се за грехе своје за њих је припремљен Рај од постанка света.

А они други који су Христову веру гонили његове следбенике убијали и мучили, који су грешили ал се нису кајали, који су били каменог срца попут овог богаташа, за њих је место огњено, пакао огњени, место вечног мучења које није спремљено за човека него за ђавола и анђеле његове. Али пошто нема трећег места онда они који врше вољу ђавола одлазе тамо где је и он. То је будућност рода људског браћо и сестре. Није битно у којој држави живимо, није битно ко нам је родитељ, ко су нам стари наши, битно је како ми живимо у овоме животу.

А ми Богу хвала имамо дивне угоднике Божије из рода нашег попут светих Немањића и међу њима светог краља Стефана Дечанског који нам примерима својим показују како треба живети у овоме животу ради живота вечног, ради оне будућности која нас све очекује када пођемо одавде. Он је био краљ чувен али је био милостив према свима, саградио је више задужбина, најпознатија је манастир светих Дечана у којима и његове свете мошти нетљене почивају и чине чуда до дана данашњег. Њега многи у нашем народу славе као крсну славу, међу њима је и мајка Антуса која је и донела овде те смо и колач пререзали у славу част светог краља Стевана Дечанског.

Нека би Господ молитвама светог краља Дечанског, преподобног Теодора Студита који је био борац ватрени за чистоту праве вере и који је много страдао због тога, и остали угодници Божији нека би измолили милост у Бога за нас грешне, недостојне, за народ наш, да останемо на путу Божијем, на путу праве и чисте вере, на путу Светог

Саве и осталих светитеља из рода нашега до светог владике Николаја и оца Јустина да бисмо када пођемо одавде нашли се тамо где се и они данас налазе да са њима и са свима светима и ми славимо чудесног Господа Христа са Оца и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан и данашњи празник браћо и сестре.